

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

*****

APARE DUMINECA

*****

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană“; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an . . . . . 80 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „		
Un număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

In slujba apostolatului.

De: **Iacob Crețiu.**

Trăind vremuri de bizare concepții asupra sensului vieții, de pronunțat indiferentism față de tot ceia ce este de ordin spiritual, de cras egoism și de înverșunată luptă pentru acapărarea, — prin orice fel de mijloace, — a cât mai multe bunuri materiale, urmașii creștinilor de altă dată, a adevăraților creștini, pe zi ce trece, tot mai mult se îndepărtează de biserica în a cărei credință au murit și moșii și strămoșii lor.

Luăți de vârtejul cotidianelor preocupări materiale, de vârtejul luptei pentru existență, pentru căpătuire, luptă ce a ajuns la paroxism; năpădiți de sinistre gânduri asupra zilei de mâine, gânduri cari bat insistent la ușa sbuciumatului suflet omenesc, sunt așa de puțini, cei cari se mai îndreaptă Dumineca și în Sărbători, la glasul de chemare al clopotelor, spre altarul străbun. Sunt așa de puțini, cei cari mai catuă aci, balsamul întremător de suflete descurajate. Și, azi, sunt așa de mulți descurajații, învinșii vieții!!!

...Înțelegători ai chemării vremii, neluând în seamă oboseala deplasărilor, conștii de îndatoririle ce le incumbă purtarea pe umeri a crucii pe care a fost răstignit Mântuitorul lumii, cei cari sunt la centrul eparhiei noastre, deodată cu sosirea întârzierii primăverii, și-au început munca de oțerire a sufletelor unor generații, prea de timpuriu descurajate de greul vieții.

Împărtășiți cu arhierasca binecuvântare a Prea Sfințitului nostru Episcop, „Corul catedral“ de sub conducerea inimosului și neobositului dirijor *Constantin Vladu*, profesor de cântare bisericească și tipic la Academia noastră teologică, Duminecă în 10 Aprilie a. c., în

frunte cu Prea On. protopresbiter *Romul G. Ancușă*, consilier-referent eparhial la secția administrativ-bisericească, a descins în comuna *Valeaboul*.

Sosind în Valeaboul, întâmpinați înaintea sfintei biserici, de tânărul și harnicul preot local *Ilie Mihuța*, care cu crucea'n mână, îmbrăcat în ornate de sărbătoare, alături de el stând d-l *Aurel Dimcea* inv., bun biserican, înconjurat de micuții, cari formează generațiile de mâine, de nădejde, de mai bine și de numeroși credincioși, cari îl iubesc ca pe un adevărat păstor sufletească ce le este; am fost viu impresionati de tabloul ce-l aveam înaintea ochilor.

Apostolii neamului, amândoi, unii lângă alții, în fruntea poporului dreptcredincios!

Cu cuvinte calde, svâcninde, de pronunțat lirism, pline de avânt tineresc, de sinceritate și de încredere în viitorul neamului și al bisericii sale străbune, — am fost primiți, de tânărul slujitor al altarului strămoșesc. Cu cuvinte, cari ne-au mișcat adânc.

I-a răspuns din partea „Corului catedral“, pâr. protodiacon prof. *Ioan David*, ca interpret al sentimentelor noastre, a tuturor, cari, ca și în anii trecuți, am început să lucrăm, și anul acesta, deodată cu sosirea primăverii, în ogorul Mântuitorului, înțelenit de numeroase buruieni, ce trebuie extirpate la timp.

Patetice au fost cuvintele pâr. *Ioan David*, care și-a luat în această viață, greua sarcină de a crește pe viitorii păstori sufletești ai generațiilor de mâine.

Emoționat întreg poporul de cuvintele auzite, emoționați noi, am intrat în biserică. E încăpător lăcașul Domnului, și cu toate acestea, arhiplin a fost.

Într'o atmosferă sărbătorească, de înălțătoare stare sufletească a tuturor celor prezenți,

s'a început în dangătul duios al clopotelor ce chemau la rugăciune, sfânta liturgie.

A servit Prea On. protopresbiter *Romul G. Ancușa*, asistat de preoții *Petru Banca*, *Ilie Mihașu*, de păr. protodiac. prof. *Ioan David* și păr. diac. *Gheorghe Tutunariu*. A răspuns la ectenii „*Corul catedral*“.

Sufletul, — furat de farmecul cuvintelor divine, ieșite din gura liturgisitorilor secondati de vraja cântării bisericești, executată de un cor, care nu mai lasă nimic de dorit, — ridicat pe atipile cântecului, ce înmoaie și inimile de piatră, și transpus în înalte sfere senine, — a uitat banalele preocupări ale cotidianului aducător de tot mai mari și mai multe îngrijorări.

Am trăit momente emoționante, de adevărată recreație sufletească, de complectă uitare de sine.

Și, într'o așa atmosferă, începând să cânte, din altar, „*Sfânt...*“, păr. *Petru Banca*, cu vocea-i puternică de bariton, plin de înduioșător lirism, înflorând sufletele, le-a pregătit pentru puternicile emoții produse de executarea priceșnei: „*Acum slobozește...*“

...Urcă amvonul Prea On. protopresbiter *Romul G. Ancușa*. Bătăile inimilor tuturor, s'au oprit pentru moment, ca sub puterea cuvântului, să înceapă să bată și mai puternic în piepturi.

Cu priviri de ochi ce stredelesc sufletele, de ochi, cari fascinează, cu voce plină, puternică, apăsată, și vibrândă de emoțiile stărilor sufletești prin care trecea și pe cari le trăia intens, păr. protopresbiter, a ținut încordată atențiunea și așintiși asupra sa, tot timpul, ochii întregului auditor.

Patetic, cu verva-i cel caracterizează, plecând dela cuvintele Sf. Ap. Pavel către Corinteni: „*Și eu, venind la voi, fraților, venit-am nu întru înălțarea cuvântului sau a înțelepciunii, vestind vouă mărturisirea lui Dumnezeu*“ (I. Cor. II. 1.), cuvântarea și-o începe cu o frumoasă paralelă între primăvara din natură și primăvara cea duhovnicească. A trecut iarna cea geroasă, cum n'au mai văzut nici părinții noștri și iată-ne acum în toiul primăverii, când toate se înoiesc și înfloresc și când toate se îmbracă în podoabă și frumsețe, căci primăvara nu se scumpește în a dăruii îmbrăcăminte nouă la toată făptura. Și, în această desprimăvărare generală și noi oamenii par'că ne simțim mai voioși, mai buni, mai lesne iertători și mai aproape de zările albastre ale ceriului, decât de pământul, pe care suferim atât, și care ne atrage spre el. Dar primăvara nu este numai o primenire fermecătoare, ci este și minunată,

căci este și icoana vie a reînvierii noastre din moartea păcatului, care ne învață ce trebuie să facem pentru primenirea și reînvierea noastră.

Primăvara ia naștere dela înmulțirea luminii și a căldurii pe pământ. Tot așa ia naștere și primăvara duhovnicească a păcatosului, al cărui suflet este vârtos, nesimțitor și lipsit de viață, precum este și pământul în timpul iernii. Dar oare este departe *Soarele cel vecinic* de sufletul păcatosului? Nu, căci Domnul în îndurarea lui, este mai aproape de cel păcatos. „*N'am venit să chem pe cei dreپți la pocăință, ci pe cei păcătoși*“, zice Domnul. Dacă așa este, dacă prisosește darul unde s'a înmulțit păcatul, atunci care este cauza, că razele **Soarelui celui vecinic** nu pot pătrunde în sufletul păcatosului? Păcatosul s'a întors cu totul dela fața lui Dumnezeu și tăvălindu-se în noroiul păcatelor de tot felul, sufletul lui — îmbrăcat în haina murdară a păcatului ca într'un strat gros de gheață — este cuprins de frigul iernii sufletești.

În natură este numai odată primăvară pe an, păcatosul are însă întotdeauna prilej să se întoarcă spre Dumnezeu. În timpul cel sfânt al postului celui mare, — care este un nou și bun prilej, pentruca să ne întoarcem către Dumnezeu — *Soarele cel vecinic*, — biserica ne chiamă la sânul ei cu mai multă stăruință și ne pune la dispoziție **postul și pocăința**, pentruca astfel primenindu-ne, să se producă primăvara cea duhovnicească întru noi.

Postul nostru însă, să nu fie numai *post trupesc*, ci și *post sufletesc*, căci înzadar vom chinui trupul cu post, dacă sufletul nostru se va sătura de păcate. Iar *înfrânarea* noastră să nu fie numai cu post, ci și cu *plângere și tânguire*.

Pocăința noastră să fie în conglăsuire cu simțemintele noastre dinlăuntru și confirmată de faptele noastre, cari să *purceadă din învățăturile lui Christos, ca mlădița din viță*. Având în vedere și urmând exemplele de adevărată pocăință a femeii păcatoase, a Vameșului Zacheu și a tâlharului celui dea-dreapta, să ne nizuim în fiecare zi, cu câte un mânunchi de fapte bune, să ne înălțăm sufletul, cu câte o treaptă mai sus spre Christos, care singur ne poate mântui.

De încheiere arată credincioșilor, că este o limbă, pe care omul o vorbește încă din cea dintâiu clipă a vieții sale, aceasta este limba durerii: plânsul. Această limbă o vorbesc și înțeleg toți oamenii deopotrivă. În această limbă să lămuresc și întăresc prietenii și în această limbă se iartă și cele mai mari dușmăanii. Aceasta este limba cea mai frumoasă,

pe care nu este om, care să nu o înțeleagă și pe care mai mult o iubește și Fiul omului, care vrea să ne mântuiască. În această limbă curată să ne îmbrăcăm simțimentele noastre de adevărată pocăință. Doamne Iisuse Christoase, pedepsește-ne pentru păcatele noastre, trimite chiar dureri și suferințe asupra capului nostru, dar dă-ne șiroaie de lacrimi curate, ca să cerem mila îndurărilor tale. Toate le îndurăm și suferim, căci pe bună dreptate le suferim. Tu, însă, dă-ne lacrimi curate, numai să ne mântuești.

O acțiune misionară cât mai bine organizată, este un imperativ al vremii.

Sunt puțini, cari se mai îndreaptă azi, spre biserică, în a cărei credință au murit moșii și strămoșii noștri; datoria noastră este să ne nizuim a-i înmulți.

Omul zilelor noastre, copleșit de prea multe decepții, pe zi ce trece, de tot mai multe neajunsuri, este un învins, în cele mai multe cazuri, prea de timpuriu, al vieții. Azi, sunt așa de mulți învinșii vieții! Și, cu un învins, ce mai poți face? La ce mai este bun? Ce mai poate însemna el pentru societatea, din care face parte?

Ei bine, tocmai pentru că așa ni se prezintă situația, realitatea, biserică nu poate sta deoparte și să privească pasivă, la acești învinși. Rolul ei, este de a se nizu să-i ridice, să-i redea societății.

Activitatea misionară, privind în trecutul bisericii luptătoare a lui Christos, s'a confundat întotdeauna cu însaș ființa creștinismului. Azi, această activitate, trebuie trecută pe primul plan al preocupărilor acelor, cari și-au asumat să ducă, în această viață, pe umeri, greaua cruce, pe care a urcat-o pe Golgotha, Iisus Nazarineanul. O acțiune misionară cât mai bine organizată, este un imperativ al vremii, întrucât, pe lângă învinșii vieții, cari sunt mulți, sunt și mai mulți aceia, cari privesc cu indiferență la tot ce face se ține de biserică. Și pe lângă acestia, mai sunt și cei, cari se lasă așa de ușor influențați de propaganda sectară, încadrându-se în organizațiile a tot mai multe curente sociale, de nuanță negativă și anarhică, față de iubirea între oameni, supunerea și consolidarea propovăduită de adevărata biserică a lui Christos.

Sunt puțini, cari au rămas neatinși sufletește de duhul distrugător al vremii. Și pentru aceasta se îndreaptă așa de puțini, la glasul de chemare al clopotelor, spre biserică ce reprezintă pe Cel crucificat pentru omenire.

Sunt puțini, și cu toate acestea, la Valeaboului, biserică, Duminecă, a fost arhiplină. De ce? Răspundem: pentru că poporul nostru, simte azi, mai mult ca oricând, trebuința de mângăere, de încurajare, de îmbărbătare la luptă pentru învingerea greului vieții. Dar, pentru ajungerea scopului urmărit de biserică, slujitorii ei, trebuie să-și strângă rândurile. Să se organizeze și cu puteri unite să înceapă acțiunea pentru însănătoșirea spiritului morbid al vremii.

Sunt priviți cu indiferență slujitorii altarului. Sunt priviți, chiar cu dispreț, ca inutili. Sacrificiile cele mai mari și mai inechitabile lor li-s'au impus.

Ei bine, tocmai pentru aceasta, fără a mai aștepta zadarnic, subvențiile, cari întârzie să sosească, de prea mult timp, trebuie să înceapă a fi cât mai activi, spre a dovedi, că în viața poporului nostru, sunt mai mult decât necesari.

Munca ce se va depune pe altarul credinței și al neamului, nu va rămâne nerecompensată.

Dar, pentru a ajunge acolo unde trebuie să ajungem, pentru a fi priviți așa cum trebuie să fim priviți, *misionar, adevărat misionar, trebuie să fie fiecare păstor de suflete, în parohia sa.*

Cei dela centru, după posibilități, vor face și ei, ce face le stă în putință, ajutând în munca grea pe care o impune, glasul vremii.

A trecut vremea bătrână.

Sigur, că a trecut vremea bătrână, când timpurile sfinte cum sunt zilele de post și de reculegere sufletească în fața marelui praznic al Învierii Domnului, î-și imprimau pecetea serioasă în sufletele oamenilor. Oh cum se minunează azi creștinul epicureu dela sate, când aude cum măicuțele bătrâne de altădată, cu venirea postului, coborau din pod vasele de post și puneau la o parte vasele de dulce. Și nici nu-i vine să creadă cum maica bătrână controla sever, dacă cutare membru din familie s'a dus la stânta spovedanie și cuminecătură, fără să se fi iertat cu fleștecările supărat sau neîndreptățit din partea lui cumva.

Ce tericoite sunt satele noastre unde s'a păstrat acest frumos obicei și această disciplină sufletească și ce mult am pierdut în acele sate unde postul mare nu mai înseamnă timpul sfânt de odinioară. În aceste sate, văzând cu ochii, se sporesc sufletele neodihnite, sufletele cu neghina îndoelii în ele, sufletele cari și-au pierdut măsura dreaptă a vieții, sufletele cari au devenit marfă bună de cumpărat și de vândut.

Firește, că cultura anticreștină cu tiparul tot mai omnipotent și civilizația cu miragiile ei, și-au făcut efectul lor distrugător de valori și bunătăți moștenite în sufletul poporului nostru.

Orașele, cari în afară de orice discuție au fost și rămân puteri stăpânitoare și în privința materială și psihică, stau tot mereu în legătură tot mai strânsă cu satele noastre și sub raportul vieții sufletești, nu le influențează decât în sens cosmopolit.

Săteanul nostru creștin, care mai înainte nu-și părăsea satul deloc, sau arareori, ca să dea pe la oraș, azi este un oaspe de toate zilele al orașului, care îl formează fără să-și dea seama, în așa fel, că numai într-o bună zi i se pare tot mic, tot neînsemnat, tot îmbătrânit și învechit în satul lui și port și grai bătrânesc și viața religioasă în făgașul părinților lui. Așa, că în loc ca masa puternică a țăranilor să deie timbrul creștin și român orașelor, aceste orașe o macină mereu și o rupe ca o putere vijelioasă, încetul cu încetul, dela obiceiurile și felul ei de viață.

A sosit vremea să ne gândim la un filtru puternic prin care să trecem influența orașelor asupra vieții săteanului nostru. Să vină tot ce e sănătos, tot ce e bun de acolo, dar, în schimb ce e rău, ce nu se potrivește cu felul vieții dela sat, să rămână între zidurile orașului.

Prima și ultima forță a noastră este cuvântul, prin care să arătăm pe lângă influența binefăcătoare a orașului și primejdia lui.

Subt hainele strălucite dela oraș, se poate foarte bine să se ascundă o grea sărăcie sufletească și lumina orbitoare a orașelor, de mulțori ascunde, mari mizerii sufletești. Țăranul nostru să cinstească orașul, dar să se și teamă de el, fiindcă el nu dispune de acea rezistență sufletească, care se cere între zidurile pogănite ale orașului.

Chiar teama de oraș trebuie să-l readucă pe țăranul nostru în liniștea și seriozitatea bisericii dela sat. Orașanul se consumă cu grija zilei de mâine, țăranul nostru însă, trebuie să se consume cu grija viitorului. El e rădăcina care nu trăiește pentru sine ci pentru ramurile și florile din viitor. Altă apă a sufletului îi priește lui decât orașanului. Problema care nî se împune, este să-l readucem pe țăranul nostru cu dragoste excesivă pentru oraș, la obiceiul de demult, să-și schimbe vasele de mâncare și sufletul cu începerea postului mare.

Nu la vremurile bătrâne vrem noi să convertim pe săteanul creștin, ci la adevăr, la bunul obicei moștenit din bătrâni, fiindcă în acest obicei zace puterea noastră de viață. Fără anu-

mite adevăruri consacrate de vremuri, fără anumite principii consfințite de sute de veacuri, nu poate trăi nici un popor.

Dacă un popor mare și puternic cum sunt Englezii î-și cinstesc cu atâta dragoste și alipire multe obiceiuri moștenite dela strămoșii lor, de ce nu am face și noi Românii, un popor mai mic, același lucru. De ce ne-am lăsa desrădăcinați de cultura anticreștină, când nouă ne merge așa de bine cu valorile sufletești pe cari le avem dela strămoșii noștri creștini.

Poporul nostru este un popor inteligent și dacă ești harnic să-i arăți primejdia în care merge pe terenul religios hrănindu-se cu rădăcinile amare ale internaționalismului, el se va întoarce iarăși acolo de unde s'a abătut, la bunele și frumoasele noastre obiceiuri și învățături religioase. Satele noastre în timpul sfânt al postului mare, iarăși vor lua aspectul lor serios și liniștit, ca apoi, odată cu Învierea Domnului, să treacă și prin ele o putere înviorătoare.

Dr. Ștefan Cioroianu
protopop ort. rom.

La trecutul diecezei Caransebeșului.

De: **Dr. Ștefan Pop**

(Continuare)

Acest Moisa Petrovici disqualificatul prelat al Bănățenilor, nu este a se confunda cu contemporanul său Moisa Petrovici, mitropolitul sârbesc din Belgradul Sârbiei! Mitropolitul Moisa Petrovici încă de pe vremea turcească era mitropolit aci. Ajuns apoi sub oblăduirea nemților, el merse în 1718 la Viena, pentru a-î fi recunoscută demnitatea veche *iure postlimini* și de nouii săi stăpâni; ceiace îi și succese; nu însă fără multă trudă și răbdare! În 10 Septembrie acelaș an îi se dau literele confirmaționale.

Mitropolitul Moisa Petrovici a trecut pe paginile istoriei ca om mare, ambițios, priceput, diligent și energic, cu care nu se puteau face transacțiuni eftine pe cum erau obișnuți nemții a face. Nu a fost simpatizat nici odată. Mai mult! Nemții se temeau de acest bărbat!

Mitropolia Beogradului înainte de a se încorpora Austriei a stat sub patriarhatul național sârbesc al Ipekului (Peci).

În 1718 austriecii o scot și submanuindu-i episcopia din Valievo o proclamă liberă și independentă. În scurtă vreme apoi adevărat la 10 Octomvrie 1720, îi se mai subordonează și Sionul nostru din Banat. În stilul curial al timpului de atunci, acestei provincii ecleziastice îi

se da numirea de „*neoaquistică*“, va se zică de nou câştigată!

Vedem deci, că bănaşii nu se supun duhovniceşte unei mitropolii sârbeşti mai apropiate şi mai vechi în Austria, adecătele celei din Cruşedol, care exista aici încă din 1690 (şi respectiv ca reorganizată din 1695) decând cu marele exod al sârvienilor lui Arsenie III Cernoevici. În intervalul dela 1711-1716 scaunul mitropolitan aşezat la Cruşedol se strămută stabil la Carloviţ.

Altecum mănăstirea şi mitropolia însăşi e întemeiată pe la 1500, de binemeritul şi binecunoscutul Maxim Brancovici, carele e primul Mitropolit al ctitoriei sale. Se ştie bine apoi, că acest Maxim de Brancovici ajunge a urca şi jălul Sionului nostru, între anii 1507--1516, pe atunci încă la Argeş.

Maxim era nepot de frate al ultimului despot al Sârbiei, Gheorghe Brancovici, exauctorat de turci la 1459; deci înrudit cu mărturisitorul nostru prelat Sava III Brancovici; († 1683) şi apoi cu alt mare mucenic al naţiei, cu Constantin Brâncoveanu⁵¹⁾.

(Urmează)

DENIE.

De: Rachitoviciu Ioan, teolog

Glas de clopot, glas de clopot, plâns de toacă'n inserare,

Sfântă boare parfumată cu miros de lăcrimioară,

Apus roş de primăvară, vesel murmur de izvoare;

Resădiţi în pieptu-mi dorul vremilor de-odinioară!...

Când, copii cu pălăria, cu micsandre 'ncununată,

Şi cu fetele de şcoală cu buchet de flori în mână:

Doi cu doi, urcam colina la biserica străbună,

Cu iubitul nostru dascăl, cu umblarea legănată...

Şi-ascultam cu-atâta pace ruga blândului părinte.

Şi-apoi cântecul din strană şi cu fumul de tămăie,

S'au schimbat în rugăciune, — rugă sfântă şi ferbinte

Ca'n tăcerea blând'a nopţii spre tărîe 'ncef se suie...

Glas de clopot, plâns de toacă, — cântec vechi din vremi străbune,

Într'această clipă sfântă, duhul meu spre voi se 'ndreaptă

Şi în semn de pocăinţă, se preface 'n rugăciune:

Creatorule Părinte, du-mă 'n calea Ta cea dreaptă.

51) Eus. Popovici o. c. III 8; 162; IV 365; 366 şi 481; 482—483.

ŞTIRI

Locale.

Hirotonire. Duminecă în 10 Aprilie a. c., Prea Sfinţitul nostru Episcop a binevoit a hirotoni întru preot pe cand. de preoţie Valeriu Mărgineanţu, pentru comuna Omor.

În Dumineca a 4-a din Postul mare, în cadrul conferinţelor aranjate de Societatea „Femeilor ortodoxe române“ din Caransebeş, la Vecernie, a conferenţiat păr. diacon episcopesc Teodor Roşca, despre „Parastase“. S. Sa făcând o explicare, pe înţelesul tuturor, a învăţăturii bisericii noastre, despre starea sufletului, după ce se desparte de corp (dogma eshatologica), a arătat, prin exemple din Noul Testament şi din scrierile patristice, că rugăciunea celor vii, poate contribui la ameliorarea stării sufletului, care rămâne într'un loc de repaos, până la judecata cea de apoi.

Rugăciunea celor vii, pentru cei răposaţi în Domnul, a existat şi în Testamentul-vechi.

A explicat mai departe însemnătatea simbolică-liturgică a parastasului; de ce se face la anumit timp, după moartea răposatului şi ce însemnează coliva, zahărul şi luminele, ce se aduc la parastas.

Responzorile la Vecernie, le-a dat corul studenţilor teologi, condus de studentul Ioan Spăriosu, a. IV., care promite mult.

După terminarea conferinţei, corul a executat într'un mod ireproşabil un concert religios, picurând în suflete prin vraja cântecului, evlavie şi prin aceasta, implicit, îndreptarea cugetelor spre înfricoşata judecată.

Apel. În urma marilor şi d. zastroaselor inundaţii, de pe urma cărora, foarte mulţi credincioşi din Eparhia Aradului, s'au ales cu gospodăriile şi întreg avutul distrus, P. S. Episcop Dr. Grigorie G. Comşa al Aradului, a lansat un călduros apel, către credincioşii Săi, pentru ajutorarea celor sinistraţi.

Longevitate. În judeţul Ilfov, trăeşte o femeie cu numele Maria Vasile Coadă. Nu de mult a împlinit patriarhala vârstă de 115 ani. Interesant e, că se bucură de sănătate desăvârşită. Nu suferă de nimic, doar privirea îi este puţin slăbită. A avut 15 copii, din aceştia nu mai trăeşte însă decât o fată, care e trecută de 80 ani.

Raidul Bucureşti—Saidon. Zilele trecute, de pe aerodromul Băneasa a plecat avionul „Foişor“, condus de aviatorul Ionel Ghica, cu intenţiunea de a întreprinde raidul de lungă distanţă Bucureşti—Saigon. Menţionăm, că e primul raid de acest fel, executat cu un avion de construcţie românească. Viteza maximă a avionului e de 90 Km. pe oră.

Prescurile de Sfintele Paşti (Pascuţele) le pregăteşte în condiţiile cele mai corespunzătoare în toate privinţele, **Paraschiva Goian** din **Caransebeş**, Strada Logojului No. 11 (casa Pr. Cornean).

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de paroh în urma decedatului preot Ioan Micla - la parohia de clasa a II-a din Târnova, protopresbiteratul Bocșa-Montană, să scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” cu următoarele

Emolumente :

1. 45 jughere cat. sesie parohială după care alesul preot este obligat a solvi toate dările către stat și comună.
2. Birul parohial și stola uzitată de aici.
3. Ne fiind casă parohială, nou alesul preot să va înțalege cu preotul de aici, spre a căpăta cuartir la el, pe lângă o taxă oarecare.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta petițiunea adresată Consiliului parohial din Târnova, Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral din Bocșa-Montană, având a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în biserică, pentru a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nu în ziua de alegere.

Recurenții vor avea și încuviințarea Prea Sfinției Sale Domnului Episcop și a Prea Onoratului Protopresbiter tractual.

Târnova, din ședința Consiliului parohial, ținută în 28 Februarie 1932.

Ioan Turnea

preș. cons. paroh

3-3

Coriolan Aidan

not. cons. parohial

În conțelegere cu mine: *Petru Ieremia* Adm ppresb.

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial dtdto 2 Novembre a. e. Nr. 6468 B. ex 1931 să scrie concurs de capelan cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul preot Ioan Oprea la parohia de cl. III-a din comuna Doman protopopiatul Bocșei-Montane cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente :

1. $\frac{1}{2}$ din sesiunea parohială și anume 8 jug. din „Șesul cu fețele”, după cari alesul capelan va plăti impositetele.
  2. $\frac{1}{2}$ din birul și stola uzitată.
  3. Locuința liberă în casa urbarială cu intravilan.
- Recurenții au să înainteze act de invoire dela Prea Sfințitul Episcop diecezan, la petițiile de concurs adresate Consiliului parohial ort. rom. din Doman, Prea On. Oficiu Protopopesc din Bocșa-Montană și a se prezenta în sfânta biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie.

Doman, din ședința consiliului parohial ținută la 21 Novembre 1931.

Mihai Belcea

preș. cons. par.

1-3

Traian Mircea

not. cons. par.

În conțelegere cu mine: *Petru Ieremia* Adm. ppterat.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 910/1932 c. f.

Publicațiune de licitație cu condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Ianăș Tuican domiciliat în Ruieni contra urmăritului Jacob Mihai (fiul Lizei Mihai) din Caransebeș, la cererea urmăritorului judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 art. 176 și 185 din legea LX din 1881 asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Caransebeș (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) Nr. coalei c. f. 174 de sub A+2 Nr. top. 814/1 grădină în intravilan de 224 al cărui preț de strigare va fi 3.750 lei. Pentru încasarea creanței de 8500 lei capital interese de 10% dela 31 Decembrie 1928 până la 1 Aprilie 1931 iar de atunci 9% spese de proces și de executare de 5484 lei fixate până acum, spese de 700 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **30 Aprilie 1932 ora 10 a. m. în localul oficial ușa Nr. 13.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează :

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 10 Iulie 1930).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar și să semneze condițiunile de licitație, (art. 147, 150, 170 legea LX. din 1881, art. 21 XLII. 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. -- Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebes, la 18 Februarie 1931.

Leo Pető m. p. jud.

I. Ioanoșiu m. p. aj. dir. cf.

pt. conf. **Ioan Ioanoșiu** aj. dir. cf.

Immosiere

scrise pe hârtie velină, curat, cetet,
se găesc spre vânzare la

Librăria Diecezană

Prețul 150 Lei. Se pot comanda prin ramburs.

De vânzare.

Cel mai vechiu restaurant din Caransebeș, Strada Paul Chinezu (fost Radezki) se vinde din mână liberă.

Informațiuni la proprietarul A. Parison.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 41 Port, 1932.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriei mixte din Lugoj de sub Nr. 10.832/1931 efectuându-se execuțiunea la 26 Ianuarie 1932 în favorul următoarei Banca Comerțului din Lugoj reprez. prin avocatul Dr. Petru Maior domiciliat în Lugoj pentru suma de 20.000 Lei — bani capital și acces. mobile se sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 58.000 Lei — bani și anume: Diferite mobile de casă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 505/1932 G. pentru încasarea creanței de 20.000 Lei — bani capital cu 10% intorese din 12 Septemvrie 1931 și spesele de 3562 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 9 Maiu 1932 la orele 11 a. m. în co-

muna Caransebeș la locuința urmăriților și toți aceia, cari au voie a cumpăra, sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrate și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Aprilie 1932.

Șef portărel, **Bacaiarov.**

Obiecte bisericicești
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

— Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș societate pe acții, Caransebeș. —

Convocare.

Domnii acționari al „Primei Cassă de Păstrare din Caransebeș s. p. a.” sunt invitați la a

LIV-a adunarea generală ordinară,care se va ține în Caransebeș, la 28 Aprilie 1932 st. n. la orele 11¹/₂ a. m. în localitățile institutului.

ORDINEA ZILEI:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea protocolului.
2. Raportul Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere despre anul de gestiune expirat, Pertractarea bilanțului. Darea absolutului. Propunerea Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere referitor la distribuirea profitului net.
3. Alegerea membrilor din Comitetul de supraveghiere.
4. Propunerea și decidera remunerației a Comitetului de supraveghiere.

Caransebeș, la 15 Aprilie 1932.

DIRECȚIUNEA.

Activa	CONTUL BILANȚ LA 31 DECEMBRE 1931.		Pasiva	
Cassa	705.608	2.071.509	Capital societar	5.000.000
Valute-Devize	277.170		Fond de rezervă*	3.600.000
Capitale elocote la bănci	1.088.731	20.956.830	Fond pentru diferența cursului	250.000
Portofoliul cambial		25.346.668	Fond de rezervă pentru creanțe du-	5.100.000
Conturi curente acoperite		2.479.274	bioase conform § 32 b) al legii de	
Efecte proprii		1	contribuție directe	1.250.000
Realități		1	Fondul iubilare „Carol Schwab” de	200.000
Inventarul			pensie și asistența funcționarilor	
Incasso	660.526		Depuneri spre fructificare:	
Cauțiuni și garanți	89.700		pe libel	34.507.239
Mărfuri în consemnație	513.199		în cont-curent	1.463.944
Cessiuini	1.779.493		Creditori	3.802.698
			Incasso	660.526
			Cauțiuni și garanți	89.700
			Consemnanți	513.199
			Cessiuini	1.779.493
			Poziții transitoare	235.787
			Profit:	
			Reportat din anul 1930	247.967
			Net în anul 1931	296.648
		50.854.283		544.615
				50.854.283

*La caz de acceptare a propunerii direcționale, fondul de rezervă ar crește la Lei 5.400.000, iar Lei 244.615 se va trece pe cont nou.

Spese	CONTUL PROFIT ȘI PIERDERE		Venite	
Salarii, spese de călătorie și de administrație, tipărituri, porto postal, telefon și telegrame		1.864.429	Profit reportat din anul 1930	247.967
Impozite și competențe		782.598	Dobânzi, provizii și alte venite	2.720.710
Profit:			Venitul a imobilului	222.965
Reportat din anul 1930	247.967			
Net în anul 1931	296.648	544.615		
		3.191.642		
				3.191.642

Caransebeș, la 31 Decembrie 1931.

DIRECȚIUNEA.

„MEHADIA“ CASSĂ DE PĂSTRARE SOCIETATE PE ACȚII ÎN MEHADIA**Convocare.**

Domnii acționari ai casei de păstrare „Mehadia“, societate pe acții, sunt invitați cu tot respectul a participa la a

XXVII-a adunare generală ordinară,

ce se va ține în Mehadia, la 28 Aprilie 1932 la orele 10 a. m. în localul institutului cu următoarea

Ordine de zi:

1. Alegerea a 2 membrii pentru autentificarea protocolului.
2. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului de gestiune 1931, prezentarea bilanțului, raportul comitetului de supraveghiere și darea absoluturului, propunerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere referitor la împărțirea profitului pe anul de gestiune 1931.
3. Alegerea a 1 membru în direcțiune conf. § 16 din statute.
4. Alegerea membrilor în comitet.
5. Propuneri.

Direcțiunea

Pentru a putea exercita dreptul de votare, fiecare acționar trebuie să depună la institut acția sa dimpreună cu cupoanele până la 25 Aprilie 1932, ora 10 a. m.

ACTIVA	CONTUL BILANȚ PRO 31 DECEMBRIE 1931		PASIVA	
Casa în numerar	34.921	14	Capital social	200.000 —
Cambii	5.740.570	—	Fond de rezervă general	161.952 61
Realități: Edificiul institutului	9.090	50	Fond pt. creanțe dubioase Lei 78.000 39	
Efecte	7.000	—	Dotățiunea anului 1931 „ 90.000.—	168.000 39
Cassa de păstrare postală	1.233	84	Fond pentru binefaceri	15.000 —
Mobilier	283	50	Depuneri spre fructificare	5.204.850 38
Deposit	51.560	—	Dividende neridicate	4.777 —
Debitori	14.685	—	Interese transitorii	67.263 —
			Creditori	15.000 —
			Profit curat	22.500 60
	5.859.343	98		5.859.343 98

PERDERE	CONTUL PERDERE & PROFIT PRO 31 DECEMBRIE 1931		PROFIT	
Interese depuneri	310.706	—	Interese scont	548.470 —
Imposite	173.301	—	Interese efecte	2.379 —
Salare	272.000	—	Provisiuni	325.496 60
Spese diverse	39.855	—	Chirie	11.700 —
Dotarea fondului pt. creanțe dubioase	90.000	—	Diverse	317 —
Profit curat	22.500	60	Venit transpus din a. 1930 impus deja .	20.000 —
	908.362	60		908.362 60

Mehadia, la 31 Decembrie 1931.

s. s. **Martin Cincheza**
director.s. s. **Simion Popescu**
contabil.**CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE :**s. s. **George Popescu**
președinte.s. s. **Ilie Ion**s. s. **Ienachie Cena**s. s. **Gligorie Popescu**s. s. **Grigore Ion**s. s. **Martin Cincheza****COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:**s. s. **Nicolae Hiclean**s. s. **Samailă Vladucean**s. s. **Iosif Țepeneag**s. s. **Iosif Rittersporn**s. s. **Ion Blădariu**